

Kylvöpuuhissa

Muutama vuosi takaperin perustimme siskoni kanssa intoa puhkuen pienen kasvimaapalstan opiskelija-asuntomme läheisyyteen. Haaveilimme maukkaista herneistä ja oman maan perunoista. Kokemusta kasvimaanhoidosta meillä ei suuremmin ollut, mutta uskoimme viljelyn olevan helppoa. Riittää kun vain vähän käännetään maata, heitetään siemenet multaan ja kastellaan silloin tällöin. Hyvä tulee. Niin me luulimme. Toisin kuitenkin kävi.

Kesä lähestyi loppuaan, ja kasvimaallamme kukoistivat lähinnä rikkaruohot. Joitain lupaavan näköisiä taimia nousi maasta sieltä täältä, ja laitoimme toivomme niihin. Lopulta saimme sadoksi pari porkkanaa, muutaman perunan, kehäkukkia ja yhden punajuuren. Sato ei siis vastannut odotuksia ja jouduimme pohtimaan, mikä meni vikaan. Olivatko siemenet viallisia? Oliko vika ehkä kylväjissä? Oliko joku ilkeyttään tallonut kylvettyjen siementen päällä? Tai ehkä maa olikin huonolaatuista ja olisi kaivannut lannoitetta.

Kirkon työtä, evankeliumin eteenpäinviemistä, kutsutaan usein sanan kylvämiseksi. Tämä kylväminen ei kuitenkaan ole aina aivan yksinkertaista, kuten ei ollut kasvimaan hoitokaan. Monissa seurakunnissa mietitään kuumeisesti, miten saataisiin ihmiset käymään kirkossa ja osallistumaan seurakunnan toimintaan. Helsinkiläinen kirkkoherra Teemu Laajasalo on asettanut työnsä ja kirkolle seuraavanlaisen päämäärän: pysyä sanassa, ajassa ja kasassa. Mielestäni siinä on kolme hyvää tavoitetta, joiden soisi toteutuvan seurakunnissa ympäri Suomea. Kirkon tehtävä on julistaa evankeliumia Jeesuksesta ja Jumalan rakkaudesta, siis sanaa. Mutta se olisi tehtävä niin, että jokaisella on mahdollisuus ymmärtää, mistä puhutaan. Onkin tärkeää pohtia, mitä Raamatun sana merkitsee tänä aikana, vuonna 2017, ja mitä se merkitsee minun elämässäni. Sanan julistus ei saisi olla vain sanahelinää, vaan yhtä lailla tekoja, kuten välittämistä, heikoimman puolustamista, rakkautta ja myös jaettua iloa – näkemyseroista huolimatta.

Niin kuin kerroin, saimme kasvimaatilkullamme huomata, että viljely ei ole ollenkaan niin yksinkertaista kuin alkuinnostuksen vallassa luulimme. Monenlaisia vaikeuksia tuli vastaan. Seuraavana kesänä kyselimme neuvoja ja hankimme ohjekirjoja pienviljelyyn. Myöskään Jumalan sanan kylvö tai sen vastaanottaminen ei ole aina ihan helppoa. Yksin ei onneksi tarvitse selvitä. Ja onhan meillä siihenkin aika hyvä ohjekirja ja opastaja.

Hanna Vapaavuori

vs. seurakuntapastori